

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Průchy a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a JUDr. Jana Vyklického v právní věci žalobce: **JUDr. Ing. P. P.**, proti žalované: **Česká advokátní komora**, se sídlem Národní třída 16, Praha 1, proti rozhodnutí odvolacího kárného senátu kárné komise České advokátní komory ze dne 12. 10. 2009, čj. K28/06, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 18. 12. 2012, č. j. 10 Ca 413/2009 – 38,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce (dále také „stěžovatel“) podal kasační stížnost proti rozsudku Městského soudu v Praze (dále také „městský soud“) ze dne 18. 12. 2012, č. j. 10 Ca 413/2009 - 38, dále také „napadený rozsudek“), kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí odvolacího kárného senátu kárné komise České advokátní komory (dále jen „odvolací kárný senát“) ze dne 12. 10. 2009, čj. K28/06, jímž bylo zamítnuto dovolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí kárného senátu České advokátní komory (dále jen „kárný senát“) ze dne 15. 9. 2006, čj. K 28/06.

Předmětným rozhodnutím kárného senátu byl žalobce jako kárně obviněný uznán vinným tím, že poté, co dne 24. 5. 2005 uzavřel jako mandatář s advokátem JUDr. Z. Šulcem, správcem konkursní podstaty úpadce K+Z Handel–Montagebau, s.r.o., jako mandantem mandátní smlouvu o poskytování specializovaných právních služeb, přes pokyn JUDr. Z. Šulce nezpracoval a nepodal ke Krajskému soudu v Hradci Králové, pobočka Pardubice, v konkurzní věci vedené u tohoto soudu pod čj. 48K 34/2005, přihlášku věřitele a bez omluvy se nedostavil dne 4. 10. 2005 k přezkumnému jednání, a když jej JUDr. Z. Šulc dopisem ze dne 5. 10. 2005 požádal o poskytnutí písemného vysvětlení tomuto jeho postupu ve lhůtě 3 dnů, na tuto žádost nereagoval, a naproti tomu dne 5. 10. 2005 podal ke Krajskému soudu v Praze návrh na zproštění JUDr. Z. Šulce z funkce správce konkursní podstaty u úpadce K+Z Handel-Montagebau, s.r.o.,

kteřý opřel o informace, jež získal při poskytování právních služeb JUDr. Z. Šulcovi na základě mandátní smlouvy ze dne 24. 5. 2005, a dne 9. 9. 2005 podal jako správce konkursní podstaty úpadce HEJP spol. s r.o. proti JUDr. Z. Šulcovi jako správci konkursní podstaty úpadce K+Z Handel – Montagebau, s.r.o., žalobu na vyloučení věcí z konkursní podstaty, tedy

- nechránil a neprosazoval práva a oprávněné zájmy klienta a neřídil se jeho pokyny,
- při výkonu advokacie nejednal čestně a svědomitě a nevyužil všechny zákonné prostředky a v jejich rámci neuplatnil v zájmu klienta vše, co podle svého přesvědčení pokládal za prospěšné,
- při výkonu advokacie nepostupoval tak, aby nesnižoval důstojnost advokátního stavu, když za tím účelem nedodržel pravidla profesionální etiky ukládající mu povinnost všeobecně poctivým, čestným a slušným chováním přispívat k důstojnosti a vážnosti advokátního stavu a povinnost klienta řádně informovat, jak vyřizování jeho věci postupuje, a poskytnout mu včas vysvětlení a podklady pro uvážení dalších příkazů,
- neodmítl poskytnutí právních služeb v téže věci nebo věci související s věcí, v níž poskytl právní služby jinému, jehož zájmy jsou v rozporu se zájmy toho, kdo o poskytnutí služeb žádá, a když informace, kterou měl o svém bývalém klientovi, mohla toho, kdo o poskytnutí právních služeb žádá, neoprávněně zvýhodnit,

čímž porušil § 16 odst. 1 a 2 a § 17 zákona č. 85/1996 Sb. o advokacii, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o advokacii“) ve spojení s čl. 4 odst. 1) a čl. 9 odst. 1) Pravidel profesionální etiky a § 19 odst. 1 písm. a), c) zákona o advokacii. Za to mu bylo uloženo kárné opatření podle § 32 odst. 3 písm. c) zákona o advokacii, a to pokuta ve výši 50.000 Kč, a dále náhrada nákladů řízení ve výši 3.000 Kč.

Kárný senát vydal uvedené rozhodnutí v I. stupni na základě kárné žaloby podané předsedou kontrolní rady ČAK jako kárným žalobcem dne 28. 2. 2006, a zpracované na základě stížnosti JUDr. Z. Šulce a zjištění podkladů označených ve spisu.

V odvolání žalobce proti rozhodnutí kárného senátu žalobce, a to obdobně jako v předcházejícím vyjádření ke kárné žalobě, zejména namítal, že se provinění nedopustil, neb smlouvu o poskytování právní služby neuzavřel v pozici advokáta, ale jako smlouvu o poskytování specializovaných služeb při konkursu a vyrovnání. Účast na přezkumném jednání konaném dne 4. 10. 2005 nebyla součástí jím poskytovaných služeb, a informace prezentované ve vztahu ke zproštění JUDr. Z. Šulce funkce správce konkursní podstaty úpadce K+Z Handel–Montagebau, s.r.o., nezískal při jeho zastupování, ale v souvislosti s výkonem funkce správce konkursní podstaty jiného úpadce, a podáním žaloby proti JUDr. Z. Šulcovi jako správci konkursní podstaty úpadce K+Z Handel–Montagebau, s.r.o., nepochybil, neboť nejednal jako advokát, ale jako správce konkursní podstaty jiného úpadce a plnil tak povinnosti, které mu vyplývaly z tohoto postavení.

Odvolací kárný senát se po provedeném řízení neztotožnil s odvolacími námitkami, naopak přisvědčil rozhodnutí vydanému kárným senátem v I. stupni. Podané odvolání zamítl.

V žalobě podané Městskému soudu v Praze žalobce, v podstatě obdobně jako v podaném odvolání, vyjádřil opakovaně nesouhlas s rozhodnutím vydaným kárným senátem v I. stupni, stejně jako vyjádřil nesouhlas s rozhodnutím vydaným odvolacím kárným senátem.

pokračování

Ke skutečností, kladeným mu za vinu napadenými rozhodnutími orgánů I. i II. stupně, a to, že (1) nereagoval na pokyn JUDr. Z. Šulce a nezpracoval přihlášku do konkurzního řízení úpadce JUDr. K., a že (2) se neúčastnil přezkumného jednání konkursu na JUDr. K. a neomluvil se, žalobce uvedl, že pokyn ke zpracování přihlášky nedostal, a bylo dohodnuto, že přihlášku si zpracuje a zašle na soud JUDr. Z. Šulc sám, a žalobce ji jen zkontroluje po právní stránce, což se také stalo. K podání přihlášky neměl zvláštní plnou moc, stejně jako k účasti na přezkumném řízení. K této účasti nebyl oprávněn ani podle mandátní smlouvy. Žalobce nesouhlasil s tím, že by se z jednání neomluvil. Omluvu zaslal po výzvě JUDr. Z. Šulce, avšak jen z procesní opatrnosti, neb ani k podání přihlášky, ani k účasti na přezkumném řízení, nebyl zplnomocněn.

Pokud mu bylo kladeno za vinu, že (3) zneužil postavení advokáta, když v návrhu na zproštění JUDr. Z. Šulce z funkce správce konkurzní podstaty údajně využil informace získané při poskytování právních služeb JUDr. Z. Šulcovi na základě mandátní smlouvy ze dne 24. 5. 2005, k tomu žalobce namítal, že toto není pravdivé, neb předmětné informace (smlouvu o uzavření budoucí smlouvy o dílo č. 0012-04-B300-002, ze dne 1. 3. 2004, mezi ŽS Brno, a.s. a K+Z Handel–Montagebau, s.r.o.) získal od účetní firmy LIQUID, s.r.o. v rámci svého postavení správce konkurzní podstaty úpadce HEJP, spol. s r.o. Uvedený návrh podával z pozice správce konkurzní podstaty a nikoliv z pozice advokáta, a proto podle něj nemůže být tato věc týkající se konkurzních záležitostí posuzována advokátní komorou.

K tvrzení, že (4) zneužil postavení advokáta tím, že v žalobě o vyloučení věcí z konkurzní podstaty úpadce JUDr. K. využil informace získané advokátní činností (kupní smlouva mezi úpadcem HEJP, s.r.o. a JUDr. K. a kupní smlouva mezi JUDr. K. a úpadcem K+Z Handel–Montagebau, s.r.o.), a dále že jako advokát převzal od JUDr. Z. Šulce v elektronické podobě i soupis konkurzní podstaty, žalobce namítal nepravdivost těchto skutečností. To proto, že kupní smlouva mezi úpadcem HEJP, spol. s r.o. a JUDr. K. je řádnou součástí účetnictví úpadce HEJP, spol. s r.o. a proto nemohla být získána od JUDr. Z. Šulce, kupní smlouva mezi JUDr. K. a úpadcem K+Z Handel–Montagebau, s.r.o. byla založena v účetnictví úpadce Hejp, s.r.o. a byla žalobci předána účetní jednotkou zpracovávající účetnictví úpadce HEJP, spol. s r.o., a nikoliv JUDr. Z. Šulcem. Elektronický soupis konkurzní podstaty úpadce K+Z Handel–Montagebau, s.r.o, potom žalobce získal na schůzi konkurzních věřitelů, coby správce konkurzní podstaty úpadce HEJP, spol. s r.o. Žaloba o vyloučení věcí z konkurzní podstaty nebyla podána žalobcem jako advokátem, ale jako správcem konkurzní podstaty úpadce HEJP, spol. s r.o. Proto není v působnosti advokátní komory toto jednání žalobce jako správce konkurzní podstaty posuzovat.

Žalobce také rozporoval tvrzení JUDr. Z. Šulce, že teprve v jeho probíhajícím konkurzním řízení vyšlo najevo, že žalobce je správcem konkurzní podstaty úpadce HEJP, spol. s r.o. Podle žalobce toto není pravda. S JUDr. Z. Šulcem se žalobce zná od začátku března 2005, kdy je seznámil dlouholetý přítel Ing. J. R. Na jeho přímluvu potom žalobce doporučil soudkyni JUDr. Brožíkové, aby JUDr. Z. Šulce, mezi jinými navrhovanými advokáty, ustanovila správcem konkurzní podstaty, což se také stalo. Žalobce sám měl od října 2004 přidělen konkurs úpadce HEJP, spol. s r.o., přičemž tento konkurz byl majetkem i osobami provázán s prohlašovaným konkursem úpadce K+Z Handel–Montagebau, s.r.o. Veškeré účetnictví obou těchto úpadců i řízení těchto firem tak bylo vedeno převážně z jednoho místa. JUDr. Z. Šulc byl i zásluhou žalobce ustanoven správcem konkurzní podstaty úpadce K+Z Handel–Montagebau, s.r.o, a měl přístup ke všem i formacím a znal i informace, které mu předal sám žalobce jako získané mj. z jeho konkursu. U JUDr. Z. Šulce šlo o jeho první konkurz, se žalobcem měli ujednanou džentlmenskou dohodu, že za něj bude činnost správce fakticky vykonávat, za což od něj obdrží 30 % odměny. Poté co byl zvládnut složitý a náročný začátek konkurzního řízení JUDr. Z. Šulc již (konec srpna, začátek září) odmítl služby žalobce, s tím, že se nebude dělit a konkurs zvládne

sám. Opakovaně žalobce uváděl, že služby JUDr. Z. Šulcovi neposkytoval jako advokát, ale jako správce konkursní podstaty.

Městský soud v Praze po provedeném řízení neshledal žalobní námitky důvodnými.

K bodům (1) a (2) žalobních námitek městský soud zejména z obsahu spisu zjistil a v odůvodnění rozsudku uvedl, že v předmětné mandátní smlouvě ze dne 24. 5. 2005 smluvní strany (JUDr. Z. Šulc - mandant a žalobce - mandatář) podle čl. I. ujednaly předmět smlouvy tak, že *předmětem smlouvy je poskytování specializovaných a úzce specifických právních služeb advokátem klientovi za podmíněk a v rozsahu a způsobem sjednaným v této smlouvě, přičemž jde o oblast především konkursního práva...* Čl. II. Bod 2. uvádí, že předmětem právní služby je *komplexní právní, účetní a administrativní příprava podkladů a podání ve věci prohlášení konkursu na třetí osoby, které se podílely na možné zjevném snižování a vyvádění majetku z konkursních podstat subjektů podnikatelů na sebe vzájemně navazujících. K tomu vystaví mandant mandatáři zvláštní plnou moc.* Téhož dne byla současně žalobci jeho klientem udělena plná moc, již byl žalobce JUDr. Z. Šulcem zmocněn, aby jej obhajoval, resp. ve všech právních věcech zastupoval, aby vykonával veškeré úkony s tím související, zejména přijímal doručované písemnosti, podával návrhy a žádosti, uzavíral smíry a narovnání, uznával uplatněné nároky atd., a to i tehdy, když je podle zvláštních předpisů zapotřebí zvláštní plné moci. Plnou moc udělil klient i v rozsahu práv a povinností podle trestního řádu, občanského soudního řádu, správního řádu a zákoníku práce, a jako zvláštní právní moc k zastupování ve všech záležitostech a v podáních v rámci zákona o konkursu a vyrovnání. Z obsahu spisu městský soud dále zjistil, že na základě mandátní smlouvy a plné moci byl dne 6. 6. 2005 podán žalobcem návrh na konkurs na dlužníka JUDr. K., v tomto řízení žalobce vystupoval s odkazem na zmocnění jako zástupce JUDr. Z. Šulce, správce konkursní podstaty úpadce K+Z Handel–Montagebau, s.r.o. v plném rozsahu, nicméně přihlášku věřitele za úpadcem žalobce nepodal, ale byla dne 19. 8. 2005 podána správcem konkursní podstaty úpadce K+Z Handel–Montagebau, s.r.o., JUDr. Z. Šulcem samotným. Podal-li tedy žalobce v souladu s mandátní smlouvou i plnou mocí návrh na konkurz na JUDr. K., potom mohl podat i přihlášku, a nikoliv, jak žalobce tvrdil, podání toliko připravovat, konzultovat či kontrolovat. Obdobně městský soud nesouhlasí s tím, že udělená plná moc neumožňovala žalobci účastnit se přezkumného jednání v konkursním řízení za úpadcem JUDr. K. dne 4. 10. 2005. Pochybnosti podle městského soudu vyvolalo i prohlášení žalobce při jednání kárného senátu dne 23. 6. 2006, kdy tvrdil, že na tom, kdo pojede na přezkumné jednání (jež se konalo v Pardubicích) se s JUDr. Z. Šulcem domlouval telefonicky, přesně neví kdy, a dodatečně se omlouval z opatrnosti. Tuto obhajobu žalobce jako advokáta městský soud vzhledem k přijatému zmocnění od klienta vyhodnotil jako neopodstatněnou.

K žalobním námitkám subsumovaným výše pod body (3) a (4) rekapitulace obsahu žaloby (obhajujícím podání žaloby ze dne 9. 9. 2005 na vyloučení věcí z konkursní podstaty úpadce K+Z Handel–Montagebau, s.r.o. a dále obhajujícím podání návrhu ze dne 5. 10. 2005 na zproštění JUDr. Z. Šulce z funkce správce konkursní podstaty K+Z Handel–Montagebau, s.r.o.) městský soud nejprve připomíná související hodnocení a závěry kárného odvolacího senátu a poznamenává, že žalobce v žalobě nezpochybnuje odkazované hodnocení a závěry kárného senátu, ani odvolacího kárného senátu. Dále pak městský soud zejména uvádí, že má shodně za to, že za situace, kdy žalobce převzal jako advokát zastoupení JUDr. Z. Šulce, správce konkursní podstaty úpadce K+Z Handel–Montagebau, s.r.o. a toto zastoupení trvalo, potom bylo jeho povinností jednat v zájmu tohoto klienta. Obrana žalobce, že návrhy podával z pozice správce konkursní podstaty úpadce HEJP, spol. s r.o. a nikoliv z pozice advokáta, ani obhajoba, že podklady pro tyto návrhy získal v rámci svého postavení správce konkursní podstaty úpadce HEJP, spol. s r.o., a nikoliv od JUDr. Z. Šulce, jako správce konkursní podstaty úpadce K+Z Handel–Montagebau, s.r.o. podle městského soudu nemohla obstát. Z podkladů ve spisu

pokračování

i z tvrzení samotného žalobce vyplývá, že tím, kdo měl a mohl vědět, že může dojít ke střetu zájmů mezi úpadcem HEJP, spol. s r.o. a společností K+Z Handel–Montagebau, s.r.o, na niž byl prohlášen konkurs až 23. 5. 2005, byl především žalobce, který byl ustanoven správcem konkursní podstaty úpadce HEJP, spol. s r.o., s prohlášením konkursu na tuto společnost již rozhodnutím ze dne 5. 10. 2004. Přesto po prohlášení konkursu na společnost K+Z Handel–Montagebau, s.r.o, uzavřel s JUDr. Z. Šulcem jako jejím správcem konkursní podstaty mandátní smlouvu a přijal plnou moc, a ač se takto zavázal jednat v zájmu svého klienta, ani v průběhu dalších měsíců, kdy jak sám uvedl v návrhu ze dne 9. 9. 2005 seznal provázanost a rozpor mezi zájmy svého klienta a zájmy úpadce HEJP, spol. s r.o., jejímž byl konkursním správcem, jej tato skutečnost nevedla k vypovězení plné moci klientovi, a to ani za situace, kdy došlo k rozporu mezi ním a klientem stran plnění závazků z mandátní smlouvy.

Městský soud se dále také vyjádřil k otázce žalobcem zdůrazňovaného uzavření tzv. džentlmenské dohody o jeho 30 % podílu na odměně konkursního správce za to, že bude namísto JUDr. Z. Šulce, správce konkursní podstaty vykonávat činnosti správce za jeho osobu, a nikoliv činnost advokáta. Toto městský soud označil za skutečnost způsobitou snižovat důstojnost advokátního stavu.

Po celkovém posouzení věci ze všech uvedených důvodů městský soud žalobu podle § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) zamítl jako nedůvodnou.

V kasační stížnosti proti napadenému rozsudku stěžovatel uvádí, že kasační stížnost podává z důvodů vymezených v ustanovení § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) s. ř. s.

Stěžovatel nejprve konstatuje, že jeho provinění mělo spočívat v tom, že v pozici advokáta zastupoval advokáta JUDr. Z. Šulce v jeho postavení správce konkursní podstaty úpadce K+Z Handel–Montagebau, s.r.o, a ze své činnosti advokáta u jeho konkursu mělo být využito informací k podání vylučovací žaloby na JUDr. Z. Šulce jako správce konkursní podstaty. K tomu stěžovatel namítá, že podání žaloby je garantováno zákonem č. 328/1991 Sb., o konkursu a vyrovnání, § 19, a nemůže tedy být sankcionován žalovaným. Soud tak v tomto případě nesprávně posoudil právní otázku v předcházejícím řízení.

Dále stěžovatel dodává, že podání vylučovací žaloby bylo podáno nikoliv z postavení advokáta, ale v postavení správce konkursní podstaty úpadce HEJP, spol. s r.o., kde byl stěžovatel již o jeden rok dříve než JUDr. Z. Šulc ustanoven správcem konkursní podstaty. Vylučovací žaloba byla podána po ukončení faktického právního zastupování JUDr. Šulce. Konkurs jeho úpadce (HEJP spol. s r.o.) byl vytunelován vyvedením finančních prostředků směrem na úpadce K+Z Handel–Montagebau, s.r.o, (správcem byl JUDr. Z. Šulc), a veškeré informace, které měl stěžovatele dle ČAK zneužít, pocházely z jeho konkurzního řízení (viz svědectví Ing. R.), a nikoliv ze stěžovatelovy činnosti jako advokáta u JUDr. Z. Šulce. Skutková podstata, ze které správní orgán v napadeném rozhodnutí vycházel, tak podle stěžovatele nemá oporu ve spisu a je s nimi v rozporu, a v řízení před správním orgánem byl porušen zákon takovým způsobem, že to ovlivnilo zákonnost předmětného rozhodnutí a správně měl městský soud toto rozhodnutí zrušit.

Pokud jde o další obvinění stěžovatele, že se bez omluvy nedostavil na přezkumné jednání u KS Pardubice společně se stěžovatelem, a že nepodal přihlášku do konkursního řízení, to stěžovatel označuje za zcela důkazně vyvrácené e-maily, které stěžovatel předložil a jsou ve spisovém materiálu, a kde přihlášku v postavení advokáta řádně zpracoval, vyjádřil

se k této JUDr. Z. Šulcovi, a tuto on sám po stěžovatelově zpracování zaslal v termínu řádně a včas poštou na KS, a stěžovatelovu účast na přezkumu odmítl, neboť tam byl přítomen sám.

Stěžovatel v kasační stížnosti také uvádí, že v postavení správce konkursní podstaty úpadce HEJP, spol. s r.o., jako největší konkursní věřitel úpadce K+Z Handel–Montagebau, s.r.o., ve smyslu zákona č. 328/1991 Sb., o konkursu a vyrovnání zjistil nesprávné a chybné vedení konkursu ze strany JUDr. Z. Šulce, a ten přes jeho opakované výzvy pokračoval nadále v porušování zákona o konkursu vyrovnání. K zablokování škod i svému úpadci HEJP spol. s r.o., byl stěžovatel povinen učinit příslušná podání, což k nápravě učinil. Stěžovatel dodává, že v době, kdy činil vytýkaná podání, již JUDr. Z. Šulce fakticky nezastupoval. JUDr. Z. Šulce podle stěžovatele využil jako mstu vůči jeho osobě skutečnosti, že neukončili právní zastupování a podal na jeho osobu stížnost, kde využil formální chyby v neukončení právního zastupování oficiální cestou. Právní zastupování bylo však fakticky ukončeno. Stěžovatel také uvádí, že JUDr. Z. Šulc se vedle výše uvedeného opakovaně nedostavil na jednání kárné komise ČAK, a nedostavil se ani na smířčí jednání u ČAK, které stěžovatel vyvolal k urovnání stavu.

Dále stěžovatel uvádí, že v době, kdy mu JUDr. Z. Šulc navrhl jeho právní zastupování, dobře věděl, že (stěžovatel) je správcem konkursní podstaty u konkursu HEJP, spol. s r.o., a že majetek této společnosti je vytunelován na úpadce JUDr. Z. Šulce, K+Z Handel–Montagebau, s.r.o. Právě z tohoto důvodu byl stěžovatel JUDr. Z. Šulcem požádán o jeho zastupování, neboť stěžovatel byl nositelem všech informací i ve vztahu k jeho konkursu. Již v této době tak JUDr. Z. Šulc jako služebně starší advokát musel vědět, že pověřením stěžovatele k právnímu zastupování jeho osoby by mohlo dojít ke střetu zájmů. Přesto tak učinil, a oba jako původně velmi dobří kamarádi se poté rozešli za velmi silného nepřátelství.

Návazně stěžovatel tvrdí, že skutečnosti uvedené JUDr. Z. Šulcem v jeho stížnosti podané na stěžovatele ČAK, převzaté do kárné žaloby a potažmo uvedené i v napadeném rozsudku, nejsou pravdivé. Napadené rozhodnutí podle stěžovatele neodpovídá reálným a proběhnuvším skutečnostem, což stěžovatel dále argumentačně dokládá, jak Nejvyšší správní soud porovnáním ve spisu zjistil, prakticky doslovným opisem argumentace uváděné v jeho předchozích podáních (vyjádření ke kárné žalobě, odvolání proti rozhodnutí odvolacího kárného senátu), včetně žaloby, kterou Nejvyšší správní soud již podrobně rekapituloval výše právě ve spojení s prezentací obsahu žaloby i napadeného rozsudku (ad 1 až ad 4). K této argumentaci stěžovatel ještě dodává, že pokud v pozici správce konkursní podstaty použil papír s hlavičkou advokátní kanceláře, potom uvedení jména advokáta JUDr. P. v záhlaví značí pouhou skutečnost, že jde o advokáta zapsaného v seznamu správců konkursních podstat. V žádném případě tak podle stěžovatele nejde o určení advokáta v pozici podávajícího podání na soud. Vylučovací žaloba i návrh na zproštění funkce konkursního správce JUDr. Z. Šulce jsou pak podepsány nikoliv advokátem, ale vždy správcem konkursní podstaty.

Závěrem kasační stížnosti stěžovatel na základě výše uvedeného navrhuje, aby Nejvyšší správní soud napadený rozsudek Městského soudu v Praze jako nezákonný a nepřezkoumatelný zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

Žalovaná podala ke kasační stížnosti vyjádření, v němž uvedla, že přestože městský soud musel žalobní tvrzení dovozovat z vyjádření ke stížnosti, které předcházelo kárné žalobě (žaloba podaná městskému soudu byla v podstatě opakováním vyjádření k této počáteční stížnosti), v napadeném rozsudku je přezkoumatelně, podrobně a jasně vyjádřeno, proč byla žaloba zamítnuta. Žalobce přehlíží str. 8–12 napadeného rozsudku a konkrétně s nimi nepolemizuje. Kasační stížnost je podle žalované v podstatě opět opakováním vyjádření ke stížnosti,

pokračování

kteřá předcházela kárné žalobě, kárnému rozhodnutí i napadenému rozsudku městského soudu. Mnoho na tom nemění vložene věty, kterými žalobce obecně rozsudek kritizuje. Z kasační stížnosti není zřejmé, v čem konkrétně kritizuje napadený rozsudek, který v úplném závěru zcela obecně označuje za nezákonný a nepřezkoumatelný. Žalovaná je toho názoru, že v předcházejících řízeních práva žalobce porušena nebyla, a že kasační stížnost není důvodná. Proto navrhuje, aby Nejvyšší správní soud kasační stížnost po provedeném řízení zamítl.

Nejvyšší správní soud nejprve zkoumal formální náležitosti kasační stížnosti, přičemž zjistil, že je podána osobou oprávněnou a je proti označenému usnesení přípustná za podmínek ustanovení § 102 a § 104 s. ř. s.

Dále Nejvyšší správní soud posoudil důvodnost kasační stížnosti v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů v souladu s § 109 odst. 3 a 4 s. ř. s., a neshledal přitom vady, k nimž by podle § 109 odst. 4 s. ř. s. musel přihlídnout z úřední povinnosti.

Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná.

Nejvyšší správní soud v prvé řadě považuje za nutné poznamenat, obsah kasační stížnosti je do značné míry identický s obsahem žaloby, která byla napadeným rozsudkem zamítnuta (stejně jako je do značné míry identický s obsahem předchozích podání stěžovatele ve věci), aniž by stěžovatel konkrétně jakkoliv polemizoval se zjištěními, hodnoceními a závěry v napadeném rozsudku. Jinými slovy, stěžovatel znovu opakuje námitky, které byly městským soudem již vypořádány, a namísto příp. konkrétních výhrad k jejich vypořádání toliko obecně namítá nezákonnost a nepřezkoumatelnost napadeného rozsudku. Nejvyšší správní soud i tak přistoupil k jeho věcnému přezkoumání, neboť z obsahu podané kasační stížnosti je (ostatně obdobně jako tomu bylo v případě projednání žaloby městským soudem) seznatelné, že stěžovatel má napadený rozsudek za nezákonný a nepřezkoumatelný, a to jednak proto, že považuje za nepravdivé některé skutečnosti, z nichž napadený rozsudek vychází (zejména odkud čerpal informace pro podání vylučovací žaloby) a dále opakovaně namítá, že jednání, která jsou mu kladena za vinu nečinil z titulu postavení advokáta, nýbrž z titulu postavení správce konkursní podstaty, a tudíž nejsou postížitelná žalovanou. Stejně tak je seznatelné, že nesouhlasí s tím, že nerespektoval pokyny JUDr. Z. Šulce stran podání přihlášky do konkursního řízení, a že se bez omluvy nedostavil na přezkumné jednání u KS Pardubice společně se stěžovatelem. Skutečností přitom je, že s těmito otázkami se již vypořádal městský soud a stěžovatel kromě obecného nesouhlasu se závěry městského soudu jmenovitě nic nového konkrétně v kasační stížnosti neuvedl.

Z povahy věci je třeba se nejprve vypořádat s námitkou nepřezkoumatelnosti napadeného rozsudku. Jestliže by totiž zdejší soud dospěl k závěru, že rozsudek Městského soudu v Praze je skutečně nepřezkoumatelný, potom by již nebylo možné meritorně se vyjadřovat ke kasačním námitkám stran jeho nezákonnosti.

Stěžovatel nepřezkoumatelnost rozsudku městského soudu spatřuje v tom, že se soud správně nevypořádal s žalobními námitkami, že informace, které stěžovatel využil k podání vylučovací žaloby nepocházely ze zastupování JUDr. Z. Šulce, ale ze stěžovatelova konkursního řízení, kde vystupoval jako správce konkursní podstaty úpadce HEJP, spol. s r.o. Současně stěžovatel namítá, že při podání vylučovací žaloby nevystupoval jako advokát, nýbrž jako správce konkursní podstaty, a navíc byla vylučovací žaloba podána po ukončení faktického právního zastupování JUDr. Šulce. Skutková podstata, ze které správní orgán v napadeném rozhodnutí vycházel, tak podle stěžovatele nemá oporu ve spisu a je s nimi v rozporu, a v řízení

před správním orgánem byl porušen zákon takovým způsobem, že to ovlivnilo zákonost předmětného rozhodnutí a správně měl městský soud toto rozhodnutí zrušit.

Z napadeného rozsudku městského soudu, jak ostatně vyplývá již z jeho rekapitulace provedené výše, plyne, že městský soud se obranou stěžovatele, že návrhy podával z pozice správce konkursní podstaty úpadce HEJP, spol. s r.o., a nikoliv z pozice advokáta, stejně jako obhajobou, že podklady pro tyto návrhy získal v rámci svého postavení správce konkursní podstaty úpadce HEJP, spol. s r.o., a nikoliv od JUDr. Z. Šulce, jako správce konkursní podstaty úpadce K+Z Handel–Montagebau, s.r.o., zabýval náležitě, a také podrobně a přesvědčivě vyložil, proč taková obrana či obhajoba nemohla obstát. Zejména k tomu uvedl, že z podkladů ve spisu i z tvrzení samotného žalobce vyplývá, že tím, kdo měl a mohl vědět, že uzavřením mandátní smlouvy k předmětnému zastupování JUDr. Šulce, která byla jednoznačně smlouvou o právním zastoupení advokátem, může dojít ke střetu zájmů mezi úpadcem HEJP, spol. s r.o. a společností K+Z Handel–Montagebau, s.r.o., na niž byl prohlášen konkurs až 23. 5. 2005, byl především žalobce, který byl ustanoven správcem konkursní podstaty úpadce HEJP, spol. s r.o., s prohlášením konkursu na tuto společnost již rozhodnutím ze dne 5. 10. 2004. Přesto po prohlášení konkursu na společnost K+Z Handel–Montagebau, s.r.o., uzavřel s JUDr. Z. Šulcem jako jejím správcem konkursní podstaty mandátní smlouvu a přijal plnou moc k jeho zastupování, a ač se takto zavázal jednat v zájmu svého klienta, ani v průběhu dalších měsíců, kdy, jak sám uvedl v žalobě na vyloučení věcí z konkurzní podstaty ze dne 9. 9. 2005, seznal provázanost a rozpor mezi zájmy svého klienta a zájmy úpadce HEJP, spol. s r.o., jejímž byl konkursním správcem, nepřistoupil k vypovězení plné moci klientovi. A to ani za situace, kdy došlo k rozporu mezi ním a klientem stran plnění závazků z mandátní smlouvy. Nejvyšší správní soud se s tímto hodnocením i závěry městského soudu, poté, co uváděné skutečnosti ověřil ve spisu, plně ztotožňuje. Za klíčové přitom v uvedeném směru Nejvyšší správní soud považuje zejména skutečnost, že stěžovatel sám v žalobě na vyloučení věcí z konkurzní podstaty ze dne 9. 9. 2005 (text žaloby je založen ve spisu), výslovně odkazoval na to, že „...po dobu tří měsíců permanentně vypomáhal správcem konkursní podstaty JUDr. Šulcovi v základních zjištěných a základních krocích, včetně všech písemných podání ..... a v rámci této pomoci a za účasti účetní firmy, která zpracovávala jak účetnictví úpadce HEJP, spol. s r.o., tak i účetnictví úpadce K+Z Handel–Montagebau, s.r.o., bylo v poslední době zjištěno...“ . Lze jistě připustit, že stěžovatel mohl příslušné informace využité při podání vylučovací žaloby dílem získat již ze svého působení jako správce konkursní podstaty úpadce HEJP, spol. s r.o., nicméně, jestliže v samotném textu žaloby sám výslovně uvádí, že „...v rámci této pomoci a za účasti účetní firmy...bylo v poslední době zjištěno...“, potom zcela jistě nemůže současně vážně tvrdit, a to ani v žalobě, ani v kasační stížnosti, že tyto informace získal výlučně mimo zastupování JUDr. Z.Šulce a pomoci jemu, toliko či výlučně v rámci činnosti správce konkursní podstaty úpadce HEJP, spol. s r.o. Uváděl-li stěžovatel, že při podání vylučovací žaloby nekonal z funkce advokáta, na základě uzavřené mandátní smlouvy, ale konal z pozice konkursního správce úpadce HEJP, spol. s r.o., i tady se Nejvyšší správní soud plně ztotožňuje se závěrem městského soudu, který předmětnou mandátní smlouvu vyhodnotil tak, že stěžovatel jejím uzavřením převzal zastoupení JUDr. Z. Šulce, správce konkursní podstaty úpadce K+Z Handel–Montagebau, s.r.o., jako advokát, a po dobu, po kterou toto zastoupení trvalo, potom bylo jeho povinností jednat v zájmu tohoto klienta. Dovolává-li se pak stěžovatel toho, že vylučovací žaloba byla podána po ukončení faktického právního zastupování JUDr. Šulce, s tím se neztotožnil ani městský soud, a neztotožňuje se s tím ani Nejvyšší správní soud. Z obsahu spisu plyne, že k vypovězení plné moci k zastupování (udělené ve spojení s předmětnou mandátní smlouvou) došlo písemně ze strany JUDr. Z. Šulce přípisem ze dne 5. 10. 2005, a k jejímu přijetí stěžovatelem potom došlo písemně jeho přípisem ze dne 11. 10. 2005. Z uvedeného Nejvyšší správní soud shrnuje, že napadený rozsudek (ani přezkoumávané rozhodnutí žalované) namítanou nepřezkoumatelností netrpí, neb skutková podstata, ze které správní orgán v napadeném rozhodnutí vycházel, má dostatečnou oporu

pokračování

ve spisu a není s ním v rozporu. V řízení před správním orgánem tedy nebyl porušen zákon, nebyla ovlivněna zákonnost předmětného rozhodnutí a městský soud tedy neměl důvodu napadené rozhodnutí žalované rušit.

Stěžovatel dále namítá, že tím, že městský soud v rozporu se zákonem potvrdil, že jeho provinění mělo spočívat v tom, že v pozici advokáta zastupoval advokáta JUDr. Z. Šulce v jeho postavení správce konkursní podstaty úpadce K+Z Handel–Montagebau, s.r.o., a ze své činnosti advokáta u jeho konkursu mělo být využito informací k podání vylučovací žaloby na JUDr. Z. Šulce jako správce konkursní podstaty, současně také nesprávně posoudil právní otázku v předcházejícím řízení. To z toho důvodu, že podání vylučovací žaloby je garantováno zákonem č. 328/1991 Sb., o konkursu a vyrovnání, § 19, a nemůže tedy být sankcionováno žalovaným.

Z napadeného rozsudku městského soudu přitom plyne, že městský soud, a to v návaznosti na rozhodnutí žalované, po vyhodnocení dané námítky, uplatněné ve všech předchozích podáních stěžovatele, a to včetně žaloby, nevytýká stěžovateli, že postupoval podle zákona o konkursu a vyrovnání, ale to, že tak činil bez ohledu na možný střet zájmů, když s JUDr. Šulcem jako konkursním správcem úpadce K+Z Handel–Montagebau, s.r.o., uzavřel mandátní smlouvu a přijal plnou moc k zastupování. A ač se stěžovatel takto zavázal jednat v zájmu svého klienta, a kdy jak sám ve vylučovací žalobě ze dne 9. 9. 2005 seznal (způsobem tam stěžovatelem prohlášeným – viz výše při vypořádání námítky nepřezkoumatelnosti) provázanost a rozpor mezi zájmy svého klienta a zájmy společnosti HEJP, spol. s r.o., jejímž byl konkursním správcem, jej tato zjištění nevedla k vypovězení plné moci klientovi a odmítnutí dalšího zastupování, ale právě k podání předmětné vylučovací žaloby. Za tohoto stavu věci je i Nejvyšší správní soud téhož názoru jako žalovaná, a dále i městský soud, které dospěly k závěru, že se v daném případě ze strany stěžovatele jednalo o evidentní střet zájmů. Předmětnou právní otázku jako otázku v předcházejícím řízení tedy podle Nejvyššího správního soudu posoudil městský soud správně. Pokud by Nejvyšší správní soud přistoupil na tvrzení stěžovatele, že danými informacemi pro obsah vylučovací žaloby disponoval již ze své dřívější činnosti správce konkursní podstaty úpadce HEJP, spol. s r.o., z doby ještě před uzavřením předmětné mandátní smlouvy, tím spíše by se Nejvyšší správní soud musel postavit na pozice, že stěžovatel musel do daného smluvního vztahu již vstupovat s vědomím střetu zájmů, s tím, že nemůže dostát povinnosti nestranně jednat v zájmu svého klienta.

Stěžovatel dále v kasační stížnosti namítá, že není pravdou, že se bez omluvy nedostavil na přezkumné jednání u KS Pardubice společně se stěžovatelem, a že nepodal přihlášku do konkursního řízení. To stěžovatel označuje za zcela důkazně vyvrácené e-maily, které stěžovatel předložil a jsou ve spisovém materiálu, a kde přihlášku v postavení advokáta řádně zpracoval, vyjádřil se k této JUDr. Z. Šulcovi, a tuto sám JUDr. Z. Šulc po stěžovatelově zpracování zaslal v termínu řádně a včas poštou na KS, a stěžovatelovu účast na přezkumu odmítl, neboť tam byl přítomen sám. K tomu městský soud v napadeném rozsudku uvedl, že z obsahu spisu zjistil, že na základě mandátní smlouvy a plné moci byl dne 6. 6. 2005 podán žalobcem návrh na konkurs na dlužníka JUDr. K., v tomto řízení žalobce vystupoval s odkazem na zmocnění jako zástupce JUDr. Z. Šulce, správce konkursní podstaty úpadce K+Z Handel–Montagebau, s.r.o., v plném rozsahu, nicméně přihlášku věřitele za úpadcem žalobce nepodal, ale byla dne 19. 8. 2005 podána správcem konkursní podstaty úpadce K+Z Handel–Montagebau, s.r.o., JUDr. Z. Šulcem samotným. Tento stav z obsahu spisu ověřil i Nejvyšší správní soud. Městský soud uvedl, že z obsahu mandátní smlouvy a ji doprovázející plné moci plyne, že stěžovatel se zavázal k poskytování právní služby a zastupování JUDr. Z. Šulce v plném rozsahu, zvláště k zastupování ve všech záležitostech a podáních v rámci zákona o konkursu a vyrovnání. Podal-li tedy žalobce v souladu s mandátní smlouvou i plnou mocí návrh na konkurz na JUDr.

K., potom mohl podat i přihlášku, a nikoliv, jak stěžovatel tvrdil, že mohl podání toliko připravovat, konzultovat či kontrolovat. Obdobně městský soud nesouhlasil s tím, že udělená plná moc neumožňovala žalobci účastnit se přezkumného jednání v konkursním řízení za úpadcem JUDr. K. dne 4. 10. 2005. Pochybnosti podle městského soudu vyvolalo i prohlášení žalobce při jednání kárného senátu dne 23. 6. 2006, kdy tvrdil, že na tom, kdo pojedí na přezkumné jednání (jež se konalo v Pardubicích) se s JUDr. Z. Šulcem domlouval telefonicky, přesně neví kdy, a dodatečně se omlouval z opatrnosti. Tuto obhajobu žalobce coby advokáta městský soud vzhledem k přijatému zmocnění od klienta vyhodnotil jako neopodstatněnou. Nejvyšší správní soud tyto závěry městského soudu taktéž plně akceptuje, stejně jako jeho zjištění, opět ověřené Nejvyšším správním soudem ze spisu, že ze stěžovatelem doložené e-mailové korespondence plyne toliko, že přihláška věřitele byla zpracována JUDr. Z. Šulcem a její text byl konzultován se žalobcem. Pokud jde o důvody neúčasti stěžovatele na přezkumném řízení dne 4. 10. 2005 tvrzené stěžovatelem v předchozích podáních, Nejvyšší správní soud po studiu spisu dodává, že uplatněné argumenty stěžovatele se jeví nepřesvědčivé a účelové i s ohledem na jeho přípis ze dne 11. 10. 2005, adresovaný JUDr. Z. Šulcovi, v němž se mj. uvádí „... oznamoval jsem Vám, že jsem v pracovní neschopnosti, ...mohl jste se dovědět, příp. telefonicky ověřit, že má nemoc trvá a nebudu schopen se zúčastnit přezkumného jednání. ... S ohledem na skutečnost, že jsem měl informaci o Vaší účasti na přezkumném jednání v Pardubicích, považoval jsem svoji účast za nadbytečnou.“

Pokud jde o ostatní, z obsahu kasační stížnosti dovoditelné, námitky, a to, že stěžovatel zjistil nesprávné a chybné vedení konkursu ze strany JUDr. Z. Šulce, a k zablokování škod i svému úpadci HEJP spol. s r.o. byl povinen učinit příslušná podání, že o možném střetu zájmů musel vědět i JUDr. Z. Šulc, že se JUDr. Z. Šulc opakovaně nedostavil na jednání kárné komise ČAK, a nedostavil se ani na smírcí jednání u ČAK, které stěžovatel vyvolal k urovnání stavu, a dále že použití hlavičkového papíru se záhlavím advokátní kanceláře ještě neznámá, že nemůže jít o úkony konkursního správce, je-li jím advokát ustanoven, považuje Nejvyšší správní soud s ohledem na obsah a zaměření námitek vypořádaných výše, již dále bez dopadu, resp. bez vlivu na hodnocení a učiněné závěry ve věci jako celku.

Nejvyšší správní soud tedy uzavírá, že žalovaná při posouzení porušení povinností stěžovatele jako advokáta v rámci uzavřeného smluvního vztahu nepochybila a tvrzené důvody kasační stížnosti dle § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) s. ř. s. tak nebyly naplněny. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost jako nedůvodnou dle § 110 odst. 1 s. ř. s. zamítl.

O nákladech řízení rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatel, který neměl v tomto soudním řízení úspěch, nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému žádné náklady nad rámec jeho běžné činnosti nevznikly.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 30. ledna 2014

JUDr. Petr Průcha
předseda senátu